

Što je pravilno?

(Klikni na pravilno napisanu rečenicu.)

Ne mogu.

Nemogu.

Ne znam to.

Neznam to.

Ne moj to dirati.

Nemoj to dirati.

Ne mam mira.

Nemam mira.

Ne moraš doći.

Nemoraš doći.

Ne idem s njima.

Neidem s njima.

Ivo ne bi išao s nama.

Ivo nebi išao s nama.

Ne dam ti loptu.

Nedam ti loptu.

Ne vidim ništa.

Nevidim ništa.

Stol je ne uredan.

Stol je neuredan.

Šiljo je ne miran.

Šiljo je nemiran.

Pokazao je samo ne znanje.

Pokazao je samo neznanje.

Nastao je ne mir.

Nastao je nemir.

Tu sam sa Markom.

Tu sam s Markom.

Tu sam sa Anom.

Tu sam s Anom.

Tu sam sa Žanom.

Tu sam s Žanom.

Tu sam sa Brunom.

Tu sam s Brunom.

Bio sam sa Markom.

Bio sam s Markom.

Bio sam sa šestašima na satu.

Bio sam s šestašima na satu.

Bio sam sa bratom i sa sestrom.

Bio sam s bratom i sa sestrom.

Da li si dobro?

Jesi li dobro?

Da li voliš pizzu?

Voliš li pizzu?

Da li ćeš ići s nama?

Hoćeš li ići s nama?

Da li ideš na izlet?

Ideš li na izlet?

Da li smo gotovi?

Jesmo li gotovi.

Da li pijete kavu?

Pijete li kavu?

Da li ćemo uspjeti?

Hoćemo li uspjeti?

Donijet ću ti knjigu.

Donijeti ću ti knjigu.

Knjigu ću ti sutra donijet.

Knjigu ću ti sutra donijeti.

Igrat ću za vas.

Igrati ću za vas.

I ja ću igrat.

I ja ću igrati.

Danas moram učiti.

Danas moram učiti.

Učit ću.

Učiti ću.

Doću oko šest.

Doć ću oko šest.

Doći ću oko šest.

Poslije ću doć.

Poslije ću doći.

Reći ću sve.

Reću sve.

Reć ću sve.

Sve ću reć.

Sve ću reći.

„Kako si?“ pitala je.

„Kako si?“, pitala je.

Kako si „pitala je“.

„Prestani!“, viknula je.

„Prestani!“, Viknula je.

„Prestani!“ viknula je.

„Dobro sam.“ rekao je Ivan.

„Dobro sam“, rekao je Ivan.

„Dobro sam.“, rekao je Ivan.

Pitala je: „Kako si?“.

Pitala je: „Kako si?“

Pitala je: „kako si?“

Viknula je: prestani!

Viknula je: „prestani!“

Viknula je: „Prestani!“

Ivan je rekao: „dobro sam.“

Ivan je rekao: „Dobro sam.“

Ivan je rekao: „dobro sam“.